

ствованіе-то на начала-та на едно право разсѣжденіе. Наистинѣ е така, но това разрѣшеніе преврънѣ сѣщо-то ти предложеніе. Единъ свободомыслитель, когато слуша нѣкое голѣмо поученіе за Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ, прѣдлага едно малко противостояніе и тича смѣѣющъ ся заради глупость-тѣ, или ся гаври на измамѣ-тѣ на оныя, колкото смѣѣтъ да защищавать Божіе-то откровеніе; събира маловѣрны-ты си братія, и сичкы-ты съ него заедно ся чудять на слабость-тѣ, или безстыдство-то на Христіаны-ты.

Той ся нахожда въ исто-то стояніе въ кое-то е и селянинъ-тѣ. Той влази непосредственно въ сърдце-то на едно голѣмо вѣроисповѣдателно съставленіе, на кое-то първы-ты начала не бѣше смыслилъ по-прѣди, и ся оплакува че ясность-та е погрѣшителна. Но и въ двѣ-тѣ обстоятелства показаніе-то не грѣши, но грѣши неученіе-то, или упорство-то на оногова кой-то противостои.

Основаніе-то на селянина е равно твърдо, колкото и на невѣрныя-тѣ. Точно е на първыя-тѣ отдалечено, тънко и скрито показаніе-то на Невтоново-то съставленіе, колкото и на вторыя показаніе-то на откровеніе-то, и противостояніе-то на единныя-тѣ не е подобро отъ онова на другія-тѣ.